

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 9899 van 14 april 2008
in de zaak XIV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 12 april 2008 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 31 maart 2008 houdende de weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26 quater), aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 1 april 2008.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 april 2008, waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 14 april 2008 om 10 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. BEKAERT, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die verschijnt voor de verwerende partij.

Gelet op titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Krachtens de artikelen 39/82, §2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en 43, § 1, van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de

Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kan de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid alleen worden bevolen als ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte kunnen verantwoorden, de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en er feiten worden aangevoerd die de uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

2.1. Wat de voorwaarde betreft van de uiterst dringende noodzakelijkheid bepaalt artikel 43, § 1, van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dat: *"als de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, dan bevat de vordering tot schorsing bedoeld in artikel 32 de in artikel 32 bepaalde gegevens alsook een uiteenzetting van de feiten die de uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen"*. Gelet op het zeer uitzonderlijk en zeer ongewoon karakter van de uiterst dringende procedure tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling waarin de wet voorziet en op de stoornis die zij in het normaal verloop van de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen teweegbrengt, waarbij onder meer de rechten van verdediging van de verwerende partij tot een strikt minimum zijn herleid, moet de verantwoording door de verzoekende partij van de uiterst dringende noodzakelijkheid van de gevraagde schorsing evident zijn, dit wil zeggen klaarblijkelijk, dit is op het eerste gezicht onbetwistbaar. De verzoekende partij dient de uiterst dringende noodzakelijkheid met concrete gegevens aan te tonen. Deze rechtvaardiging is tweeledig. Enerzijds moet worden aangetoond dat de schorsing van de tenuitvoerlegging volgens de gewone schorsingsprocedure te laat zal komen en, anderzijds, dat de verzoekende partij zelf de nodige diligentie aan de dag heeft gelegd bij het indienen van het verzoekschrift.

2.2. Ter adstructie van de uiterst dringende noodzakelijkheid doet verzoeker gelden dat hij het voorwerp is van een beslissing tot weigering van vestiging met het bevel om het grondgebied te verlaten, dat hij opgesloten is *"in het repatriëringscentrum 127bis te Steenokkerzeel"* en dat hij het voorwerp is van een verwijderingsmaatregel die op woensdag 16 april 2008 zal worden uitgevoerd.

2.3. De verwerende partij betoogt in haar nota dat verzoeker reeds op 1 april 2008 in kennis werd gesteld van de bestreden beslissing, maar desalniettemin heeft gewacht tot 12 april 2008 om de onderhavige vordering in te dienen.

2.4. Uit de gegevens van het administratief dossier blijkt dat de bestreden beslissing van 31 maart 2008 aan verzoeker werd betekend op 1 april 2008. Deze beslissing vermeldt expliciet dat betrokkene zal worden teruggeleid naar de grens. Uit het administratief dossier blijkt evenzeer dat op datum van de thans bestreden beslissing een beslissing werd genomen tot het vasthouden van verzoeker in een welbepaalde plaats, omdat het *"noodzakelijk geacht werd om een effectieve verwijdering van het grondgebied te waarborgen"*, beslissing die eveneens aan verzoeker werd betekend op 1 april 2008. Verzoeker, die vanaf dat ogenblik wist dat hij effectief het land uit kon worden gezet, heeft in zijn verzoekschrift nagelaten enige verantwoording te geven voor het feit dat hij gedurende 12 dagen heeft getalmd met het instellen van zijn vordering. In casu kan bezwaarlijk worden aangenomen dat verzoeker, die geconfronteerd wordt met een dergelijke zwaarwichtige maatregel als een administratieve vasthouding met het oog op een verwijdering van het grondgebied, en die verkiest om 12 dagen te wachten alvorens zijn vordering in te stellen, met de vereiste spoed heeft opgetreden, zodat niet is voldaan aan de voorwaarde van de uiterst dringende noodzakelijkheid. Deze vaststelling volstaat om de vordering te verwerpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien april tweeduizend en acht door:

mevr. A. WIJNANTS, wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. CORNELIS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. CORNELIS.

A. WIJNANTS.